

namorike ja kartis isegi pitka Hansjürrit. Üksnes kui isä ka pojakesele winaklasi pakkus, siis sai temma julgeks kelata ja nomida; agga ta sai siis ka warsti pillamisese sanno kuulda, kuni ükskord se põllew wessi lapse hinge peaaego kinni mattis ja tedda lätkatama panni ja sest sadik lapse melest pahhaks jäi.

Hansjürril agga ei tahtnud ta tenistus mitte enam ette lüa, ta jäi wahhest kõrtsi kaarta mängima, wöttis wõlga, ja laenas wimaks suremat rahha summat parwiikko käest, et sedda wõlga maksta mis maca peal olli, sest temma olli intressid maksmata jätnud, ja wõlguik olli neid temma käest taggapärrinud, ja nüüd tahtis ta temmale sedda rahha jalge ette wiisata, nenda kui nisuguste wiis on, kelle peale kurri wõimust sanud kõrkusese mõttede läbbi. Mikkas parwiik naeris sedda uhkust, mis temma päilinne omma wõllaandjale tahtis ülles näidata, sest ta ei woinud seddda meest sallida, sellepärrast et se isegi jõukas mees olli ja temmast luggu ei piddanud; sellepärrast ta andis keelmata sedda rahha. Agga Hansjürril wöttis palju enam rahha kui se esimesenne wõlg olli ja parwe-isand lastis sedda kōhha peale kirja läbbi kiinitada.

Waene pitk Hansjürril ajas mõllemad amne-

tid, puraimist ja winajomist weel tiik aega edasi, agga esimest ikka selle wõrra pehmeminne kui teist kangeminne ajas. Maese filmad peasesid ka wimaks lahti, agga wägga hiltja. — Mees panni ükskord ühhe suure männipu mäest alla liugema, ja kukkus isse järrele. Ült leiti temma rusuks läinud kehha, ja ni paljo kui sest leida olli, sai mahhamaetud. Säng läks omma kōh-temoihtja ette!

Waene, õnneto Liza olli nüüd leif; temma piddi üksi põldo harrima ja suurrt intressi maksma, mis parweperrimees wiimse kōppikani pärris. Pealegi taples ta nüüd omna endise päilise peale, et ta jodik olnud ja töötas et ta ial enam omma rahha raiskama ei lähhä sedda laf-kujale laenates. — Soetõbbi likus ümberkaudo, Liza ja weike Jürril jäid ka haigeks, ja et mõllemad kül esmalt peasesid, jäi Liza õmmeti pōdde-ma. Wannaeit piddi wiimse lehma laudast är-ramüma, et üllespiddamist saaks, wessi filmis näggi temma kui lojus laudast ärrawidi, ja nenda nende endine jõud hopis kaddus. Siis piddi ka temma lotus langema.

Se olli hea, et weike Jürril teisest lotusfest olli õppind kinni hakkama! Temma olli talwe-kolis ramatu selgeks õppinud ja ka sui aenal lehma ja